

FRANKFORT, den 12. Junij.
 Volgens brieven uit Sjira van den 19. Mei, was de citadel van Athene, den 16. dier maand, en dus verscheidene dagen na de bloedige nederlaag der Grieken; nog niet overgegeven. Men verhaalde te Sjira, dat de Fransche admiraal *de Rigny* en de Engelsche commodore *Hamilton* in den Pireus waren aangekomen, om voor de heldhaftige verdedigers der citadel eene dervolte kapitulatie uit te werken, waartoe echter *Raschid-pacha* misseken weinig geneegen zal zijn. Van de voor de Grieken zoo nadeslike gebeurtenissen bij Athene zijn nog geene nadere omstandigheden bekend; men weet slechts zoo veel, dat hunne aanvallen op de verschrikste legerplaats van den seraskier aanvankelijk eenen goeden uitslag belofden; doch dat zij, ten gevolge eener versterking van 8000 man, welke de seraskier ontving, stadelijk voor de overmagt wijken moesten.

Van den 13. Junij.
 De *Beobachter* van Triest meldt, dat een geloofwaardige brief uit Zante de volgende tijdingen behelst: » Den 14. Mei is te Prevesa een tartaar aangekomen met het berigt, dat de seraskier, in de eerste dagen van Mei, eene beslissende overwinnig bij Athene heeft behaald. De bijzonderheden daarvan zijn echter nog niet bekend. De Grieken zelve tellen onder de gesneuvelden den generaal *Karaiskaki*. Men zegt ook, dat de Beijersche overste *von Heidegger* met zijne krijgsmakkers veel geleden heeft. — Bij deze voor de opstandelingen zoo treurige tijding voegt men de inneming van het kasteel Torriese, tegen over Zante. Na eenige weken weerstand geboden te hebben, zijn de belegerden, door gebrek aan water, genoodzaakt geworden zich den 17. over te geven. *Ibrahim-pacha* heeft allen, die zich in dit kasteel bevonden, zonder onderscheid van jaren of kunne, gevangen gemaakt. Behalve 500 weerbare mannen, bevonden zich in hetzelfde 1500 vrouwen en kinderen. *Ibrahim* heeft ze naar Patras doen vervoeren; maar velen dier ongelukkigen zijn, ten gevolge van den geleden kommer, gestorven.

De contact van Florence deelt berigten mede uit Konstantinopel, van den 14. Mei, waarin men het volgende vindt: — Den 2. dezer heeft de Grootte Heer, in zijn vertrek de *Jalli Kiost* genaamd, aan den generaal *Guillémot*, ambassadeur van Frankrijk, gehoor verleend. Sedert den 10. hebben verscheidene conferentien tusschen den interantius van Oostenrijk, den minister van Rusland en de ambassadeurs van Frankrijk en Engeland plaats gehad. — In Konstantinopel is het volmaakt rustig. De sultan heeft onderscheidene beschikkingen genomen, die gunstig voor de christenen en den handel zijn. — De politie houdt onvermoed toezigt over de vreemdelingen, die aankomen. Ten einde alle vergissingen voor te komen, heeft de Porte lieden uit allerlei Europische natien aangesteld, die de verschillende talen, welke men er spreekt, kennen. Al die beambten maken een geheel nieuw bureau uit. — Men spreekt van de oprigting van een ministerie van oorlog te Konstantinopel, naar het voorbeeld van andere Europische regeringen; doch niets is daaromtrent nog beslist.

Berigten uit Konstantinopel, van den 25. Mei, door buitengewone gelegenheid ontvangen, melden het volgende: — De citadel van Athene zal zich spoedig moeten overgeven. Van het oorlogstooneel is berigt ontvangen, dat de onder den admiraal *Cochrane*, den generaal *Church* en den generaal *Karaiskaki* gedane poging, om dit bolwerk van Griekenland te ontzetten, geheel mislukt is. Na gevechten van verscheidene dagen, werden de Grieken den 6. Mei volkomen geslagen en verloren de kern hanner troepen, ongeveer 3000 aan gesneuvelden en gekwetsten. Onder de eersten bevinden zich acht kapitanen en de dappere *Karaiskaki* zelf. Er werd met voorbeeldelooze hardnekkigheid gevochten. Na dat alle hoop vervlogen was, om de Acropolis te redden, deed lord *Cochrane* bij den Franschen admiraal *Rigny* aanvraag, om den seraskier eene kapitulatie voor de bezetting voor te slaan. *Raschid-pacha* scheen daartoe niet geneigd; doch bewilligde ten laatste, tegen nederlegging der wapenen. Dien ten gevolge begaven zich parlementairen in de Acropolis, om de kapitulatie tot stand te brengen. Dan de heldhaftige bezetting verklaarde, in het zekere gevoel van hetgeen haar te wachten stond, dat zij de wapens niet afleggen zou en liever met de laatste gedenkteecken van het oude Hellas in de lucht wilde vliegen. Na dit besluit, hetwelk de deelneming van geheel Europa opwekken zal, is het lot der Acropolis vooruit te zien, en ofschoon de vaan van het kruis nog den 16. op de muren schijnt geplant te zijn geweest, zal toch Athene binnen kort, gelijk als Ipsara, Scio en Missolonghi, slechts een puinhoop meer wezen. Welken indruk deze gebeurtenissen bij de thans plaats hebbende onderhandelingen maken moeten, laat zich begrijpen. Op Rusland hebben de Grieken nog eenige hoop.

PETERSBURG, den 1. Junij.

De secretaris van staat *Capo d'Istrias* is alhier aangekomen. — Men heeft de volgende berigten uit het leger van Georgie ontvangen: De verwachtte wordende transporten zonder eenige ongelukken bij de voorhoede, welke Etchmiadzine bezette, aangekomen zijnde, trok de generaal *Benkendorff*, op den 23. April, uit die plaats, om naar Erivan te marscheren. Op den 24. in het gezigt der ruitery van *Hassan-Khan*, de rivier Zanga overgetrokken zijnde, naderde hij het dorp, hetwelk het naaste bij laatstgem. stad ligt. Aldaar begonnen de vijandelijke voorposten, gebruik makende van de voordeelen, welke de kanalen, heiningen en hoogten hun aanboden, zich te verdedigen; doch een detachement van het regiment Georgische grenadiers verdreef hen uit alle schuilhoeken en vervolgde hen tot op de hoogte ten zuid-oosten van het fort. Het garnizoen der plaats begon een wel onderhouden vuur en liet een uitval doen door een bataljon Sarbazen, die de tuinen ten oosten en westen bezetteden; doch de scherpschutters van het regiment Georgische grenadiers en van het 7. regiment karabiniers deed dezelve welras van daar vertrekken. De vijandelijke ruitery, welke de hoogten in de rigting van Nakhitchevan bezet had, week insgelijks. Eene moerassige gracht belette de kozakken dezelve te vervolgen.

In den nacht van den 25., werd een detachement, bestaande uit het 2. bataljon van het regiment infanterie van Scio van, twee kompagnien van het 7. regiment karabiniers en zes stukken geschut, afgezonden, om den berg *Heraclius* te bezetten. De luitenant-kolonel der artillerie *Aristoff* liet eene batterij, welke hij daar bedekt had, werken, en met den eersten schot werd een der stukken van de vesting verlamd. Het huis van den Sardar vatte, ten gevolge der handgranaten, herhaalde malen

vuur. Des namiddags ten 4 ure sloop een aanzienlijk aantal Sarbazen de ruiters door de, ten zuidwesten gelegen tuinen en vielen onze scherpschutters aan; deze verdedigden moedig hunnen post en het gelukte hun zich staande te houden, tot dat twee kompagnien van het 7. regiment karabiniers aankwamen, welke den vijand in de zijde vielen en nagenoeg honderd man van denzelfen doodden. Onze troepen deden gelijktijdig een aanval aan den oostelijken kant. De vijand van zijne gunstige stelling gebruik makende, en beschermd door het geschut der vesting, verdedigde zich met zijne falconnetten hardnekkig; doch eindelijk werd hij op de vlugt gedreven en verjaagd tot op den afstand van een gewerfshot, onder de muren der vesting, waaruit het garnizoen een gestadig musket-vuur gaf. De vijand liet eene menigte doodden op het slagveld achter, en de vlugtelingen uit de stad, zoo mede de Sarbazen, verzekeren dat hij een groot verlies geleden heeft. Van onzen kant is de tweede luitenant van het regiment Georgische grenadiers *Vainadzi* gesneuveld en 19 onzer soldaten zijn gekwetst geworden. Onder de officieren, die zich bij dezen slag het meest onderscheiden hebben, noemt men de kolonels *Gourko* en den baron *Friedrichs*, den majoor *Kornienko*, de kapiteins *Podlouzky*, prins *Schalikoff*, *Litvinoff* en den tweeden kapitein *Thoubinsky*, zijnde de vijf laatsten van het regiment van Georgie, en eindelijk den tweeden kapitein *Kolpinsky* van het 7. regiment karabiniers.

Hassan-Khan heeft zich in den omtrek van het slagveld vertoond; doch is niet op hetzelfde gekomen. Gedurende den slag, hield hij zich in de verte op de hoogten rondom Erivan.

Alle huizen zijn door onze scherpschutters, en de berg *Heraclius* door een gedeelte van het 7. regiment karabiniers en artilleristen bezet.

Mirza Radsjab Ali, secretaris van den Sardar van Erivan, die uit deze stad ontvlugt is, heeft aan den generaal *Benkendorff* verklaard, dat, bij gelegenheid van de nederlaag der Kourdes, te Karassou Bach, behalve de gemeene ruiters, vier voornamste officieren gesneuveld en vijf anderen gekwetst zijn geworden.

De omstreken van Etchmiadzine leveren weiden in overvloed op; de zachtheid van het luchtgestel brengt veel toe, om onze troepen in den besten staat te houden.

De generaal-majoor *Pankratieff*, die in de Karabagh het bevel voert, is met een detachement, niet ver van de Aras gelegerd, en heeft den 24. April, in de rigting van Maraliane, eene sterke verkenning bewerkstelligd.

De generaal *Paskevitch*, het grootste gedeelte der troepen, die het voornaamste detachement uitmaken, bij Schoulaxeri bijeengetrokken hebbende, was voornemens Tiflis spoedig te verlaten, om voorwaarts te rukken.

LISSABON, den 26. Mei.

De Prinses-Regentes bevindt zich thans op het landelijk kasteel van Benelica. De twee Prinsessen hare zusters hebben zich naar de Koninklijke Moeder, op het paleis van Quelus, begeven, en de oude Prinses van Brazillie is weder een ander koninklijk buitenverblijf gaan bewonen.

De Infante Regentes is dus buiten gezelschap van eenige leden der Koninklijke familie.

Hare K. Hoogheid is weder in staat zich met openbare zaken te kunnen bezig houden: evenwel heeft men nog geene besluiten van den Souverein agekondigd, noch de buitengewone cortes bijeengeroepen of de leden van het ministerie veranderd. Alleen weet men, dat de bisschop van Vizeu, minister van binnenlandsche zaken, gisteren avond ten 5 ure, in persoon aan de Regentes zijn ontslag heeft gevraagd. Men weet nog niet of de Prinses hetzelfde heeft aangenomen. De bisschop van Coimbra, voorzitter van de kamer der afgevaardigden, wordt als zijnen opvolger genoemd. De lijst der kandidaten heeft dikwerf veranderingen ondergaan; de verdraging bevordert de kuiperijen ten hove.

De armee wordt weder voltallig gemaakt, door de zorg van den generaal *Saldanbo*, minister van oorlog, die gisteren de soldij aan de troepen over de maand Februarij heeft doen uitbetalen, hetwelk door eene strafwaardige achteloosheid tot nog verzuimd was.

De Engelsche troepen zijn gisteren te Belem, door den generaal *Clinton* in oogenschouw genomen; onze minister van oorlog, alsmede de generaal graaf van *Villa-Flora*, zijn met hunne staven daarbij tegenwoordig geweest.

De Engelsche oorlogsbrik *Lijra*, kapitein *J. Butler*, den 11. dezer van Plymouth vertrokken, is de Taag binnengelopen; zij heeft brieven voor sir *William A Court* gebragt. Den volgenden dag liep het gerucht, dat de infant don *Miguel*, tegen het einde van de aanstaande maand October, over Engeland en niet over Spanje in deze hoofdstad zou aankomen, om het regentschap van het rijk op zich te nemen, in plaats van de infante donna *Isabella Maria*, welke op dat tijdstip daarvan, schijnbaar vrijwillig, zou afstand doen, ongetwijfeld om aan deze daad een schijn van wettigheid te geven.

Dit verontrustend gerucht komt, zoo men zegt, van het britsche gezantschap zelve. Men hoopt nog steeds, dat Koning don *Pedro IV.* zich voor de maand October te midden van zijn Portugesche volk zal bevinden. De tegenwoordigheid van Z. M. zou alle ongerustheid doen ophouden en aan alle kuiperijen een einde maken.

HAMBURG, dn 8. Junij.

De brieven, die wij heden uit Berlijn ontvangen, luiden oorlogzuchtig. De effecten zijn eenigzins gedaald en binnen tien of veertien dagen hoopte men het onlangs agekondigde manifest, opzigtens de Turksch-Grieksche aangelegenheden te ontvangen.

HANOVER, den 9. Junij.

Van de zijde van het kabinets-ministerie is de volgende bekendmaking verschenen: — Zijne Doorl. Hoogh. de regerende hertog van Brunswijk heeft, onder de bescherming, welke de bonds-acte aan alle Duitsche vorsten verzekert, goedgevonden, in eene door hem zelve uitgevaardigde bekendmaking, van den 6. Mei dezes jaars, zich over de verbindelijkheid der gedurende de voorgedijlike regering van Z. M. gemaakte verordeningen en voorschriften op eene wijze uit te laten, die Z. M. met billijk misnoegen vervult — een gevoel, dat alle hoven deelen zullen, wien de ware toedragt der zaken bekend is. — In gemelde bekendmaking is het zake van besluiten en verordeningen, waarbij over welverkrege regerings- en eigendomsregten beschikt kon zijn; — ja het laatste voorgedijlike regerings-jaar des Konings wordt voor onwettig verklaard, waaruit van zelf volgen zou, dat alle verordeningen en instellingen, welke in

